

Mi pa šopek rožic
vtaknemo za trak,
hej, potem pa v ravno
vrsto in korak.

O, kako lepó je
biti čvrst in mlad,
ko nam v srcu sije
radost in pomlad!

Na našem vrtu.

Sredi našega vrta
breskev cvetoča stoji;
polno drobnih čebelic
vedno po cvetju šumi.

V senci pod hruško prepeva
Anica nam ves dan;
a za njo jo udarja
brat starejši — Boštjan.

Z godbo prijetno čebele
delajo kratek nam čas;
časih pa vmes se oglasi
čmrljev zategnjeni bas.

Čist in prijeten kot slavčkov
Aničin mili je glas;
a premočan — kakor čmrljev —
bratov hreščeči je bas . . .

Starčkova pesem.

Dajte cvetja mi, da zopet
prsi z njim si okrasim
in po tratah razcvetelih
v jasne dalje pohitim.

Cvetja zame ni v poljani,
kjer se zbira mladi svet;
njemu pomlad v srcu cvete —
mojemu odcvel je cvet.

A jaz pojdem v gaj zeleni,
ki mi pesem zašumi
o pomladi, o veselju
in o sreči mladih dni . . .

Borisov.

Naš dedek.

*Skozi okno radovedno
kukal je pomladni dan,
a na postelji je ležal
ljubi dedek naš bolan.*

*Težko ded je odgovoril:
„Krasna je prišla pomlad —
vendar pojdem s tega sveta,
dasi star — a le nerad.*

*Okrog deda pa smo vnuki
v veli gledali obraz,
dasi vsem je bilo gorko,
hud je stresal deda mraz.*

*Pred pomladjo so zbežali
mrzla zima, sneg in led,
jaz za zimo pojdem starec,
gledat pojdem drugi svet.“*

*„Na strmini in v dolini
že je skopnel sneg in led,
solnce sije skozi okno,
kmalu boste zdravi, ded.*

*Ded izmučen je umolknil
in si s čela pot otrl;
nekaj dni pa je pozneje
glavo nagnil in umrl . . .*

*Pravili nam pripovedke
kakor prejšnje boste dni,
poslušali bomo pridno,
vsi veseli, brez skrbi.“*

*Žalostno pogrebcev vrsta
spela je črez tiho plan,
a po polju zmagoslavno
hodil je pomladni dan . . .*

Branko Brankovič.